

Efter at have hørt den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) og Ordførerne for det radikale Venstre (N. Frederiksen) og Socialdemokratiet (Jacob Christensen) maatte man vel stille Horoskopet for Behandlingen af dette Lovforslag saaledes, at en rolig og saglig Forhandling om dette Lovforslag forhaabentlig kunde føre til et snarligt Resultat. Ganske vist var der eet Hovedpunkt indenfor de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) anstillede, der rokkede ved selve Grundlaget for Lovforslaget, nemlig Spørgsmaalet om Ligningens Størrelse, men jeg vil antage, at det ærede Medlems Opfattelse af dette Spørgsmaal vil kunne ændres, naar de Betragtninger, jeg skal have den Ære at fremføre, tages med ved hans Bedømmelse af dette Spørgsmaal.

Men den senere Forhandling har ikke haft samme Karakter. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Sporon-Fiedler) og det frikonservative Medlem af Tinget (Wenzel Neergaard) havde meget større Indvendinger at rette imod Lovforslaget end det ærede Medlem fra Bjerre, og medens dette sidste ærede Medlems Udtalelser syntes mig at gaa ud paa at fastholde for hans Parti et Almensynspunkt overfor Lovforslaget, forekommer det mig, at senere Talere indenfor det samme Parti har bestræbt sig for at opløse disse Bestræbelser. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstруп) fremførte en Række Betragtninger, hvis Formaal var at skildre dette Lovforslag saaledes, at det havde til Hensigt at tvinge, true og lokke Landbrugere til en Omlægning af deres Bedrift og til saaledes at udslutte to Slægtleds Bestræbelser. Jeg gad nu vide, om det ærede Medlem egentlig kan mene, at nogen Regering skulde kunne tænke sig at stille sig som Formaal at tvinge, true eller lokke et Erhverv til at omlægge sin Bedrift, naar denne Bedrift er naaet til en saa høj Udvikling, som det danske Landbrug er naaet til. Det ærede Medlem ved ogsaa godt, hvad det er, der i Verden for Øjeblikket tvinger til en Omlægning af Bedriften. Det er ikke nogen som helst Foranstaltning her i Landet, der tvinger til en Omlægning, det er Verdensforholdene, som paafører Landbruget Nødvendigheden, og som i det indeværende Aar har paaført det denne Nødvendighed saaledes, at den Mulighed, det ærede Medlem mener skal fremtvinges, efter de af ham selv fremførte Tal allerede er fuldbyrdet for Svinenes Vedkommende ved Reduktionen fra $2\frac{1}{2}$ Million til $\frac{1}{2}$ Million Svin. Det, der her i Landet tvinger Landbruget til at

omlægge sine Forhold, er Udeblivelsen af omtrent den ene Halvdel af Landbrugets Produktionsmidler. Naar Landbruget er vant til at arbejde med 38—40 Mill. Tønder Korn eller Kornværdi og maa savne 16—20 Millioner af disse, er det klart, at dens Forhold bliver forskelligt fra tidligere. Nu synes Udsigten mod Vest til at modtage Fødemidler derfra udelukket for den nærmest kommende Tid, og om Omvæltningerne i Verden kan medføre andre Muligheder, tør vist ingen i Øjeblikket udtale sig. Hvad man maa regne med i Øjeblikket, naar vi skal planlægge vort økonomiske Liv i det næste Aar, er de bestaaende vanskelige Vilkaar.

Det, der tvinger til Omlægningen, er altsaa Mangelen af Halvparten af Landbrugets sædvanlige Fødemidler. Det ærede Medlem vil virkelig overfor dette Ting, hvis Sagkundskab paa Landbrugets Omraade enhver vil anerkende, paastaa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal udskrive ved Ligning $7\frac{1}{2}$ Mill. eller $8\frac{1}{2}$ Mill. Tønder Korn, er afgørende for Landbrugets Bedriftsform. Ligningen vil, saaledes som jeg har paavist det, antageligt indbringe $8\frac{1}{2}$ Mill. Tønder, og Indkøbet derover er anslaaet til at kunne indbringe 1 Mill. Tønder. Det ærede Medlem gaar selv ud fra, at $7\frac{1}{2}$ Mill. Tønder skal tilvejebringes til Landets Forbrug, og saa stiller det ærede Medlem op her for Tingets Medlemmer, der ved, at 16—20 Mill. Tønder, som vi tidligere fik udefra, er udeblevet, at 1 Million af Landets Høst, afgivet til et Formaal, som jeg skal komme til senere, kan være afgørende, at det er det, der tvinger. Det ærede Medlem taler, som om han mente at tale til umyndige. Dette Lovforslag maa, saaledes som ethvert Lovforslag, der handler om Fremtiden, bygge paa et Skøn over, hvad normale Naturforhold kan bringe os her i Landet, og derfor bygger det paa en normal Høst. En normal Høst andrager her i Landet mellem 21 og 22 Mill. Tønder. Ligningen her giver $8\frac{1}{2}$ Million, og tilbage bliver til Landbruget 12 à 13 Mill. Tønder Korn. Enten man nu vil formindske Ligningen, saa at det bliver mellem 13 og 14 Millioner, eller man vil blive ved, at det er mellem 12 og 13 Mill. Tønder Korn, som Landbruget bevarer tilbage til sin Bedrift, er det at tale, som om man taler til umyndige, at paastaa, at dette Forhold er afgørende for Landbrugets Driftsforhold.

Hvis vi opnaar en normal Høst næste Aar, vil de Forhold, som har været i indeværende Aar, hvor en ringe Høst har været